

Bilag 3.

LANDSORGANISATIONEN I DANMARK

De samvirkende Fagforbund

København, den 4. marts 1963.

Ved lovforslagets første behandling i folketinget den 27. februar 1963 blev fra forskellige side fremsat betragtninger om den i lovforslaget indeholdte beløvsramme og de videre økonomiske konsekvenser af lovforslagets gennemførelse; betragtninger som imidlertid på flere punkter var stærkt misvisende. Senere har Dansk Arbejdsgiverforening suppleret sådanne betragtninger i en skriftlig henvendelse af 28. februar. På baggrund heraf finder Landsorganisationen i Danmark, De samvirkende Fagforbund, derfor anledning til over for udvalget at fremkomme med følgende bemærkninger:

I forbindelse med en 2-årig forlængelse af de gældende, kollektive overenskomster inden for Dansk Arbejdsgiverforenings og Landsorganisationens fællesområde stilles en beløvsramme på 180 mill. kr. til rådighed for andet overenskomstår, hvilket svarer til ca. 3½ pct. af den af Dansk Arbejdsgiverforening udbetalte lønsum på ca. 5,2 milliarder kr. For første overenskomstår er der alene tale om forbedringer til et beløb af 60 mill. kr. svarende til godt 1 pct. af lønsummen, idet ikrafttrædelse af øvrige forbedringer udskydes til 1. marts 1964.

Den samlede beløvsramme – hvortil kommer værdien af det lovforslag om gennemførelse af en tillægspensionsordning, som det påhviler arbejds- og socialministeren at fremsætte i folketingsåret 1963-64 – må ses i relation til den af Formandskabet for Det økonomiske Råd anlagte vurdering, hvorefter der kan forventes en produktivitetsstigning og derved reel forbedring af den samlede nationalindkomst på 3-4 pct. i 1963 og formentlig tilsvarende i 1964.

Det er i forbindelse med beløvsrammen for første overenskomstår, og det forhold at lovforslagets § 3, stk. 1, påbyder, at tillæggene skal ydes til lavtlønnede, blevet fremført, at

der herved foretages et indgreb i den bestående lønstruktur, hvilket i overenskomstperioden vil udløse en lønglidning eller afsmitning af betydeligt omfang.

Bortset fra at en ændring i lønstrukturen efter Landsorganisationens opfattelse i givne tilfælde kan være både ønskelig og velmotiveret, skal vi dog gøre opmærksom på, at der som følge af lovforslagets udformning ikke bliver tale om store ændringer i lønstrukturen. I § 3, stk. 1, foreskrives således, at løntillæggene skal ydes til de gældende overenskomstmæssige normalløns- og miniallønssatser. Som følge af denne fremgangsmåde foretages ikke indgreb over for de kvalifikationstillæg, anciennitetstillæg, gentillæg m. v., som er aftalt i de forskellige kollektive overenskomster, i modsætning til den fremgangsmåde, som anvendtes ved overenskomstsituationerne i 1956 og 1958, hvor lavtlønstillæggene blev ydet som udfyldningstillæg.

Vi skal endvidere gøre opmærksom på, at det i bemærkningerne til lovforslagets § 3 præciseres, at det er en forudsætning for lovens bestemmelser, at der ikke inden for overenskomstperioden på grundlag af de forhøjede normalløns- og minimallønssatser (mindstelønssatser) sker en almindelig forhøjelse af lønniveauet, ligesom der for folketinget er fremsat lovforslag om pris- og avancement, efter hvilket ikke-overenskomsthjemlede lønstigninger ikke kan medregnes ved beregningen af priser og brutto-avancer. At tale om større afsmitningsvirkning – end sige fastsætte bestemte tal herfor – er derfor ikke alene et postulat, men tillige et postulat af yderst tvivlsom holdbarhed.

Efter Landsorganisationens opfattelse er dette forhold imidlertid ikke ensbetydende med, at der ikke i overenskomstperioden kan forekomme lønbevægelser. Den fortsatte tek-